

C.

Date biografice.

37. Scriitori români din veac. XVI se cunosc următorii:

a) In Transilvania.

α) *Diaconul Coresi*. Nu se știe locul și timpul

bistice care la Români din Dacia au dispărut de la începutul sec. XVII, chiar în Dacia se mai păstrează pe ici pe colea urme dintr'însele.

a) Rotacismul (36 a) care în al XVI veac era răspândit în mai multe localități din Dacia—nu se poate ști în care anume—se mai adăpostește astăzi în comunele Albac-Arada, Lăpușul și Scărișoara din munții apuseni ai Transilvaniei (*G. Candrea*, Rotacismul la Moți și Istriani, București, 1886, p. 27 sqq).

b) În Culegere de proverburile sau povestea vorbei de *Anton Pan*, București 1883, p. 47, găsim:

Zise ai sale neveste (35 b α)

Dragă, o zicală este:

Bogatul minincă cînd ie foame

Și săracul cînd găsește.

Anton Pan era din Bulgaria și a scris în București.

c) În Muntenia (mai ales în districtul Ilfov?) se găsește fenomenul cel special al texturilor de la Brașov (36 b β), articularea dublă a adiectivului: ochii ăia marii, o inmormintare d'alea împărăteștile, lovituri d'alea îndesatele, codrul acela năprasnicul, etc. (Legende sau basmele Românilor, adunate din gura poporului de *P. Ispirescu*, București, 1882, p. 20, 31, 39, 181, 188, etc.).

d) În Steiu „un sâtișor din valea Crișului Negru, pe aproape de poalele munților Biharea“ (Crișana oștică) se păstrează încă imperativul vă (36 d) care caracteriza în veac. XVI limba românească de la Orăștia (*Miron Pompiliu*, Conv. lit., Martie, 1887).